

на новозавѣтно-то богослуженіе е Господь нашъ Іисусъ Христосъ. Бато свършилъ божественно-то си служеніе на земѣ-тѣ, Той слѣдъ въскресеніе-то си далъ на апостоли-тѣ власть да священнодѣйствовать, като гы посвятилъ тържественно на това служеніе: **И**ко же посла **М**а Отецъ, и **Я**зъ посилаю вы, и сѣе рекъ, дѣиѣ и глагола имъ: прїимите **Д**схъ свѣтъ. **Н**мже отпѣстите грѣхъи, отпѣстатса и имже держите, держатса (Іоан. XX, 21—23). Заради това апостоли-тѣ ся наричатъ *строители на таини-тъ Божіи и служители на новий-тъ завѣтъ* (1 Коринѣ IV, 1; 2. Коринѣ. III, 6); а пѣкъ апостоли-тѣ предали тѣзи власть въ църквѣ-тѣ на свои-тѣ преемници — епископи. Сѣщи-тѣ апостоли за помощъ на епископи-тѣ назначили имъ пресвитери, а за служебни длѣжности въ църквѣ-тѣ — діакони; и по този начинъ ся явили въ църквѣ-тѣ три степени: епископъ, пресвитеръ и діаконъ.

## Епископско рѣкоположеніе въ древность и въ настоящее време.

§ 117. Въ първи-тѣ вѣкове на христіанство-то не было позволено да ся рѣкополага діаконъ по-младъ отъ 25 години, священникъ по-младъ отъ 30 год., а тѣй сѣщо и епископъ. За послѣдне-то Св. отци ся основавали на това, че и самъ си Іисусъ Христосъ стѣпилъ на тържественно служеніе въ 30-тѣ си години. Но бывали сѣ случаи, да ся рѣкоположи въ санъ пресвитерскій и епископскій и преди означени-тѣ години, но тогава само, кога-то лице-то е за това особенно достойно, и кога-то добри-тѣ свойства могатъ да допълнятъ недостатъка на години-тѣ.

Както пресвитери-тѣ и епископи-тѣ тѣй сѣщо и діакони-тѣ ся рѣкополагатъ въ олтаря за това, зашто епископи-тѣ и пресвитери-тѣ ся поставятъ нарочно за